

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

04 august 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Timofti Vladimir, Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Macovei Alexandru cu inculpatul Babcinețchi Artur, prin care solicită casarea sentinței Judecătorei Orhei (sediul Șoldănești) din 22 octombrie 2020 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Babcinețchi Artur Xxxx, născut la xxxx, originar și domiciliat în or. xxx, str. xxxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 29.08.2019 - 22.10.2020 (prima instanță);
2. 18.11.2020 - 23.02.2021 (instanța de apel);
3. 28.04.2021 – 04.08.2021 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Orhei (sediul Șoldănești) din 22 octombrie 2020, Babcinețchi Artur a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu amendă în mărime de 550 unități convenționale, ce constituie suma de 27 500 lei.

De asemenea, a fost admisă acțiunea civilă, fiind dispusă încasarea din contul lui Babcinețchi Artur în beneficiul lui Șveț Ion suma de 10000 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 10000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, în rest, acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că inculpatul Babcinețchi Artur la 30 martie 2019, aproximativ la ora 21:30, aflându-se în loc public și anume pe teritoriul stației de alimentare cu petrol ”Tirex-Petrol” amplasată pe str. xxxxxx, or. Șoldănești, având drept scop comiterea unui act de huliganism, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și admitând în mod conștient survenirea acestora, încălcând grosolan și demonstrativ regulile sociale și morale de conviețuire, exprimând o

vădită lipsă de respect față de societate, manifestată prin neglijarea premeditată a conduitei și liniștei în societate, conștientizând că acțiunile sale deveneau inevitabil cunoscute persoanelor din preajmă, din motive huliganice, desconsiderând normele etice general acceptate și manifestând o obrăznicie deosebită, i-a aplicat lui Șveț Ion lovituri cu pumnii în regiunea abdomenului cauzându-i dureri fizice.

Prima instanță a calificat acțiunile inculpatului Babcinețchi Artur în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, după indicii calificativi - huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei.

2. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către avocatul Macovei Alexandru în numele inculpatul Babcinețchi Artur, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Babcinețchi Artur să fie achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- prima instanță a dat o apreciere greșită declarațiilor inculpatului și ale părții vătămate, dar și ale martorilor audiați, în raport cu suportul magnetic DVD-R, FREESTYLE, pe care se conține momentul conflictului între pătimit și inculpat, deoarece anume înregistrarea audio-video demonstrează nevinovăția inculpatului Babcinețchi Artur. Conform acestei înregistrări conflictul a durat 13 secunde, iar în cadrul conflictului părțile s-au tras doar de mâini fără a fi aplicate careva lovituri cu pumnii, și nicidecum 10 minute după cum susține partea vătămată;

- prima instanță greșit a conchis că declarațiile concubinei părții vătămate Vareaghin Felicia ar demonstra vinovăția inculpatului, deoarece aceasta a menționat că a văzut cum Șveț Ion a fost tras de haine de către inculpat, însă nu a observat ca inculpatul să-i aplice careva lovituri părții vătămate, doar intuiește, deoarece Șveț Ion s-a aplecat. Declarațiile martorului Vareaghin Felicia sunt contradictorii față de relatările acestui martor depuse în cadrul urmăririi penale, când a relatat că, a văzut momentul când inculpatul i-a aplicat o lovitură în regiunea abdomenului lui Șveț Ion, însă în ședința de judecată a declarat că nu a văzut aplicarea de careva lovituri. În cazul de față partea vătămată Șveț Ion se afla cu spatele la martorul Vareaghin Felicia și martorul nu putea să nu observe aspectul feței părții vătămate. Declarațiile martorului Vareaghin Felicia sunt contradictorii declarațiilor martorilor Lachi Vasile, Lupan Ion și Musteață Marcel, dar și imaginilor video anexate la dosar;

- prima instanță nu a dat o apreciere cuvenită declarațiilor martorilor oculari, colaboratorilor stației PECO – Lachi Vasile și Lupan Ion, persoane care nu au careva interese și au susținut concluzia potrivit căreia inculpatul nu a aplicat careva lovituri față de partea vătămată, iar declarațiile acestor martori nu se contrazic între ele și sunt consecutive. Martorul Musteață Marcel a relatat clar că inculpatul nu a aplicat

careva lovituri față de partea vătămată, iar aceste declarații confirmă starea reală, și nu există nici un temei legal de a desconsidera declarațiile martorilor Lachi Vasile, Lupan Ion și Musteață Marcel, care direct au indicat că, inculpatul nu a aplicat careva lovituri față de partea vătămată, iar prima instanță absolut neîntemeiat a apreciat critic declarațiile acestor martori, deoarece martorii vizați nu au nici-o tangență nici cu inculpatul și nici cu partea vătămată, și nici careva interese personale la soluționarea într-un mod sau altul a cauzei;

- nu s-au constatat careva temeiuri de a considera veridice declarațiile părții vătămate, deoarece Șveț Ion nu este un simplu martor ocular al fenomenului, dar participant la conflict și este persoană interesată care pretinde că a suferit în urma infracțiunii;

- declarațiile părții vătămate urmează a fi apreciate critic deoarece aceasta este o persoană interesată, iar declarațiile acestuia urmează a fi apreciate critic în ansamblu cu declarațiile martorilor oculari Vareaghin Felicia, Lachi Vasile, Lupan Ion și Musteață Marcel, dar și imaginile video ale conflictului, deoarece nici-un martor ocular dintre cei menționați nu a indicat că ar fi văzut ca inculpatul să fi aplicat lovituri părții vătămate;

- prima instanță incorect a dat apreciere probelor administrate de către partea acuzării, fiind pronunțată o sentință care nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- de către partea acuzării nu au fost administrate careva probe pertinente, concludente și utile care să confirme prezența elementelor infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal în acțiunile inculpatului;

- prima instanță neîntemeiat a respins cererea avocatului inculpatului privind audierea martorului Abdurahmanov Octavian și administrarea în calitate de probă a imaginilor video a discuției între martorul dat și partea vătămată Șveț Ion, în care partea vătămată recunoaște că a depus declarații false în privința inculpatului, și a privat partea apărării de a demonstra că partea vătămată a prezentat cu bună știință în cadrul procesului penal declarații mincinoase referitor la maltratarea sa de către inculpat, iar încheierile protocolare din 16.01.2020 și 25.09.2020 sunt neîntemeiate.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2021, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința primei instanțe fără modificări.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a ajuns la concluzia că inculpatul Babcinețchi Artur a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a notat că circumstanțele faptei infracționale s-au confirmat fără careva dubii sau neclarități, astfel că fapta infracțională de huliganism comisă de către inculpatul Babcinețchi Artur a fost comisă cu intenție directă, și cu întrunirea certă a tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii date.

În acest sens, instanța de apel a indicat că prima instanță corect a conchis că este dovedită existența faptei infracționale de huliganism, acest fapt reieșind nu doar din relatările părții vătămate, dar și ale martorului Vareaghin Felicia, care a confirmat integral declarațiile depuse de către partea vătămată Șveț Ion.

De asemenea, instanța de apel a respins alegațiile părții apărării ce țin de aprecierea declarațiilor părții vătămate și a martorului Vareaghin Felicia, precum și relațiile ostile dintre inculpat și partea vătămată, menționând că sunt declarative, iar declarațiile inculpatului nu și-au găsit nici-o confirmare, cu atât mai mult conform caracteristicii eliberate inculpatului de la locul de muncă acesta a fost sancționat disciplinar pentru încălcarea disciplinei muncii, având un comportament necorespunzător și fiind atenționat de mai multe ori.

Instanța de apel a invocat că acțiunea inculpatului Babcinețchi Artur s-a exprimat nu doar prin obrăznicie deosebită, dar și prin încălcarea gravă a ordinii publice, acțiunile date fiind manifestate într-un loc accesibil publicului larg, în stația PECO „Tirex-Petrol”, din r-nul Șoldănești, fapt dovedit integral de către partea vătămată Șveț Ion, și de către martorul Vareaghin Felicia, dar și parțial de către martorii Musteață Marcel, Lupan Ion și Lachi Vasile.

La fel, instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorilor Musteață Marcel, Lupan Ion și Lachi Vasile, indicând că aceștia au dat declarații neclare și contradictorii, or au confirmat doar întâlnirea între inculpatul Babcinețchi Artur și Șveț Ion la stația PECO „Tirex-Petrol”, și au relatat neclar circumstanțele precum că nu au avut loc careva îmbrânceli, sau expresii înjurioase în adresa lui Șveț Ion, iar martorul Musteață Marcel este prieten apropiat inculpatului, iar martorii Lupan Ion și Lachi Vasile au indicat că inculpatul Babcinețchi Artur vine foarte des la stația PECO, totodată Șveț Ion a specificat că, în timpul urmăririi penale și judecării cauzei penale în instanță, inculpatul a încercat să-l influențeze, inclusiv să-și retragă plângerea, astfel că aceste circumstanțe luate în cumul, atestă caracterul cointeresat al relatărilor martorilor vizați, dar și un eventual interes al martorilor de a exonera inculpatul de la răspunderea penală pentru fapta comisă cu intenție.

Ce ține de argumentul părții apărării, că martorul Vareaghin Felicia ar fi depus declarații contradictorii în instanță, față de cele depuse în cadrul urmăririi penale, instanța de apel a notat că martorul în cauză a confirmat fără o careva ezitare relatările părții vătămate, iar în contextul faptului dacă a văzut momentul aplicării loviturilor de către inculpatul Babcinețchi Artur lui Șveț Ion, aceasta a relatat clar că, deși nu a văzut nemijlocit acest fapt a văzut cum partea vătămată Șveț Ion s-a aplecat, iar inculpatul numindu-l cu cuvinte necenzurate avea pumnul îndreptat spre partea vătămată, și aceste relatări în cumul cu declarațiile părții vătămate Șveț Ion, care a confirmat clar că, inculpatul i-a aplicat mai multe lovituri în abdomen, exclud careva dubii la capitolul declarațiilor martorului Vareaghin Felicia.

Instanța de apel a respins și argumentul avocatului precum că, *declarațiile lui Șveț Ion urmează a fi apreciate critic în ansamblu cu declarațiile martorilor oculari Vareaghin Felicia, Lachi Vasile, Lupan Ion și Musteață Marcel, dar și imaginile video ale conflictului, deoarece nici-un martor ocular dintre cei menționați nu a indicat că ar fi văzut ca inculpatul ar fi aplicat lovituri părții vătămate*", or, în sensul dat instanța de apel a reținut că, lui Babcinețchi Artur nu i se incriminează doar aplicarea loviturilor sub aspectul huliganismului, dar și nemijlocit acțiunea de încălcare grosolană a ordinii publice, iar declarațiile martorilor vizați supra sunt evazive, neclare, și depuse cu scopul de eludare a inculpatului de la răspundere penală, în raport cu evenimentele descrise consecvent și clar de către partea vătămată și martorul Vareaghin Felicia.

La fel, instanța de apel a respins și argumentul părții apărării cu referire la lipsa unui raport de expertiză medico-legală, or, în cazul de față partea vătămată Șveț Ion a relatat clar, că nu s-a adresat la medic, deoarece inculpatul i-a aplicat doar câteva lovituri în regiunea abdomenului, simțind dureri pentru moment, și a depus plângerea la poliție după ce a văzut că are probe suficiente ce confirmă vinovăția lui Babcinețchi Artur.

Totodată, instanța de apel a respins alegația părții apărării precum că, fapta inculpatului ar constitui o faptă contravențională, menționând în acest sens că, acțiunile inculpatului Babcinețchi Artur nu s-au marginalizat doar la acostarea jignitoare a lui Șveț Ion în loc public, dar și s-au realizat prin încălcarea grosolană a ordinii publice, însoțită de expresii necenzurate în adresa lui Șveț Ion, și a lui Vareaghin Felicia, acțiunea comisă în loc public, stația PECO „TirexPetrol”, din s. Șoldănești, și desigur prin aplicarea loviturilor față de partea vătămată Șveț Ion, ce determină clar că, acțiunile inculpatului au depășit gradul de gravitate corespunzător contravenției, acțiunile acestuia încadrându-se anume prin prisma legii penale.

Cu referire la pedeapsă, instanța de apel a indicat că prima instanță a ținut pe deplin cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75 –77 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, prin urmare instanța de judecată și-a argumentat riguros soluția la capitolul numirii pedepsei și a motivat hotărârea pronunțată.

Totodată, instanța de apel a considerat corectă și soluția primei instanțe în partea acțiunii civile.

4. Hotărârile judecătorești sunt contestate cu recurs ordinar de către avocatul Macovei Alexandru cu inculpatul Babcinețchi Artur, care indică temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 16) Cod de procedură penală și solicită casarea sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu dispunerea achitării lui Babcinețchi Artur de sub învinuirea înaintată, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii.

În argumentarea recursului, recurenții invocă că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;

- nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde;

- norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție;

- Babcinețchi Artur potrivit ordonanței de punere sub învinuire din 14.08.2019 și învinuirii formulate în rechizitoriu, a fost acuzat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, după semnele calificative: "*huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei*". În cadrul examinării cauzei penale în prima instanță și în instanța de apel, procurorul nu a emis vre-o ordonanță privind modificarea acuzării înaintate lui Babcinețchi Artur;

- potrivit descriptivului sentinței primei instanțe și a deciziei instanței de apel, instanțele de judecată au depășit limitele învinuirii înaintate inculpatului, constatând sumar și divergent că: "*prin acțiunile sale intenționate Babcinețchi Artur a comis infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, individualizată prin: "huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită*";

- depășind limitele învinuirii, instanța de apel a indicat că inculpatul Babcinețchi Artur a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, ca huliganism, "*adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică și exprimă o vădită lipsă de respect față de societate, acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită*", deci a reținut în privința acestuia și acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obrăznicie deosebită - circumstanțe de drept neimputate ultimului prin rechizitoriu.

- instanța de apel a reținut în privința inculpatului Babcinețchi Artur și exprimarea unei vădite lipse de respect față de societate - element care a fost exclus din componența infracțiunii prevăzute la art. 287 Cod penal, la data săvârșirii acesteia și nici nu a fost imputată ultimului de către procuror prin rechizitoriu;

- instanța de apel, la constatarea încadrării faptei ca fiind comisă de inculpatul Babcinețchi Artur, a încălcat prevederile art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, care prevede că judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu;

- instanțele de fond au dispus recalificarea faptei imputate prin rechizitoriu fără a ține cont de prevederile art. 325 Cod de procedură penală, prin ce au depășit limitele învinuirii formulate în rechizitoriu;

- potrivit corpului delict anexat la materialele cauzei penale - suportului magnetic de DVD - R FREESTYLE care conține trei fișiere video a momentului conflictului între partea vătămată Șveț Ion și inculpatul Babcinețchi Artur, care au fost examinate în cadrul cercetării judecătorești, se constată cu certitudine că conflictul între inculpatul Babcinețchi Artur și partea vătămată Șveț Ion a durat doar 13 secunde, iar în cadrul conflictului părțile s-au tras reciproc doar de mâini, fără a fi aplicate careva lovituri cu pumnii

- martorii oculari prezentați de acuzare - angajații stației de alimentare cu produse petroliere "TIREX", Lachi Vasile și Lupan Ion, persoane care nu au careva tangențe cu părțile pe această cauză penală și nu au careva interese personale la soluționarea într-un mod sau altul a cauzei, au susținut pe tot parcursul procesului penal cele relatate de ei la urmărirea penală că, inculpatul nu a aplicat careva violență în privința părții vătămate. În același mod, martorul ocular al cazului Musteață Marcel, a infirmat aplicarea violenței de către inculpat față de partea vătămată;

- însăși concubina părții vătămate care a fost audiată în calitate de martor de către instanță, Vareaghin Felicia, care a fost prezentă la conflictul care a avut loc între partea vătămată și inculpat, și se afla cu fața orientată spre persoanele în cauză, la distanța de maxim 1 metru, iar poziția acesteia, lesne permitea de a percepe clar acțiunile fiecărei persoane implicate în conflict, a declarat instanței că a văzut că Șveț Ion a fost tras de haine de către inculpat, însă nu a observat ca inculpatul să-i aplice careva lovituri părții vătămate;

- nu există nici un temei plauzibil de a considera drept veridice și nu s-au confirmat nici parțial declarațiile date de partea vătămată Șveț Ion că inculpatul a aplicat violență asupra acestuia, iar declarațiile acestuia în ansamblu cu probele administrate sunt lipsite de credibilitate, fiind infirmate totalmente prin declarațiile martorilor oculari Vareaghin Felicia, Lachi Vasile, Lupan Ion și Musteață Marcel și prin imaginile video a momentului conflictului;

- potrivit pct. 3 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a RM, cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism, nr. 4 din 19.06.2006, "*Este necesar de explicat că, în sensul art. 287 Cod penal, prin „violență” se înțelege violența soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, fie cu vătămare neînsemnată, care nu presupun nici dereglarea de scurtă durată a sănătății, nici pierderea neînsemnată și stabilă a capacității de muncă.*";

- de către acuzare nu a fost prezentat vreun raport de expertiză medico-legală. care să confirme existența, caracterul și gradul vătămarilor corporale cauzate părții vătămate, iar la materialele cauzei lipsesc careva probe care să demonstreze

recurgerea inculpatului la acțiunea adiacentă din cadrul laturii obiective a infracțiunii imputate inculpatului - aplicarea violenței asupra persoanei, de către acuzare nu a fost prezentat vreun raport de expertiză medico-legală, care să confirme existența, caracterul și gradul vătămărilor corporale cauzate părții vătămate, pentru a fi întrunite elementele constitutive ale componenței de infracțiune incriminate inculpatului;

- motivele invocate supra au fost invocate și în cererea de apel depusă împotriva sentinței primei instanțe, însă instanța de apel nu s-a expus asupra acestor temeuri, apreciind eronat probele, adoptând o decizie care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus neclar. Deși instanța de apel enumeră probele indicate, nu le dă acestora o apreciere juridică, considerându-le contrar logicii juridice, ca probe care demonstrează vinovăția inculpatului. Nici o probă, exceptând declarațiile părții vătămate (căroro urma de dat o apreciere critică), nu confirmă învinuirea înaintată, însă instanța de apel, limitându-se doar la enumerarea acestora a pronunțat o decizie de condamnare. Astfel, instanța nu a dat apreciere declarațiilor martorilor oculari Vareaghin Felicia, Lachi Vasile, Lupan Ion și Musteață Marcel și imaginilor video a momentului conflictului între inculpat și partea vătămată.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

În acest sens, procurorul indică că instanța de apel, judecând cauza, just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei, și corespunzător, corect a reținut constatarea vinovăției lui Babciștechi Artur, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

Totodată, notează că recurentul își motivează contestația pe dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a materialului probator, nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

De asemenea, invocă că instanța de apel, la aprecierea probelor a ținut cont de prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Procurorul a mai argumentat că instanța de apel s-a expus asupra tuturor argumentelor invocate în apel și motivarea soluției corespunde dispozitivului hotărârii contestate.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță se reține, că potrivit textului recursului, recurentul invocă temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 16) Cod de procedură penală, în sensul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal atestă că temeiurile de recurs și motivele invocate de recurent în argumentarea recursului nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Astfel, Colegiul penal notează că temeiul de recurs invocat de recurent prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin prisma aspectelor indicate de acesta, că: *"instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței"*, în prezenta speță nu s-au confirmat, or prin hotărârea adoptată instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în prezenta speță, întemeindu-și soluția în baza probelor cercetate de prima instanță, verificate și apreciate corect de instanța de apel prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, descrise și analizate în decizia sa (f.d. 21-30, vol. II), iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care își întemeiază soluția corectă de menținere fără modificări a sentinței primei instanțe de condamnare a inculpatului Babcinețchi Artur, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, just constatând că din probele administrate se confirmă prezența elementelor infracțiunii incriminate

în acțiunile inculpatului Babcinețchi Artur. În acest sens, se atestă că instanța de apel nu a comis vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea și corectitudinea deciziei contestate, iar motivarea soluției corespunde dispozitivului deciziei.

De asemenea, ce ține de argumentele recurentului descrise la pct. 4 a prezentei decizii, se conchide că acesta primordial își manifestă dezacordul cu aprecierea probelor de către prima instanță și instanța de apel, și în special: *"declarațiile martorilor oculari Vareaghin Felicia, Lachi Vasile, Lupan Ion, Musteață Marcel și a imaginilor video a momentului conflictului dintre inculpat și partea vătămată"*, însă instanța de recurs ordinar la aceste motive a recurentului, atestă că nu pot fi acceptate aceste motive, or contravin constatărilor corecte a instanței de apel în prezenta speță, care just a indicat că: *"a apreciat critic declarațiile martorilor Musteață Marcel, Lupan Ion și Lachi Vasile, indicând că aceștia au dat declarații neclare și contradictorii, or au confirmat doar întâlnirea între inculpatul Babcinețchi Artur și Șveț Ion la stația PECO „Tirex-Petrol”, și au relatat neclar circumstanțele precum că nu au avut loc careva îmbrânceli, sau expresii injurioase în adresa lui Șveț Ion, iar martorul Musteață Marcel este prieten apropiat al inculpatului, iar martorii Lupan Ion și Lachi Vasile au indicat că inculpatul Babcinețchi Artur vine foarte des la stația PECO, totodată Șveț Ion a specificat că, în timpul urmăririi penale și judecării cauzei penale în instanță, inculpatul a încercat să-l influențeze, inclusiv să-și retragă plângerea, astfel că aceste circumstanțe luate în cumul, atestă caracterul cointerestat al relatărilor martorilor vizați, dar și un eventual interes al martorilor de a exonera inculpatul de la răspunderea penală pentru fapta comisă cu intenție.*

Ce ține de argumentul părții apărării, că martorul Vareaghin Felicia ar fi depus declarații contradictorii în instanță, față de cele depuse în cadrul urmăririi penale, martorul în cauză a confirmat fără o careva ezitare relatările părții vătămate, iar în contextul faptului dacă a văzut momentul aplicării loviturilor de către inculpatul Babcinețchi Artur lui Șveț Ion, aceasta a relatat clar că, deși nu a văzut nemijlocit acest fapt a văzut cum partea vătămată Șveț Ion s-a aplecat, iar inculpatul numindu-l cu cuvinte necenzurate avea pumnul îndreptat spre partea vătămată, și aceste relatări în cumul cu declarațiile părții vătămate Șveț Ion, care a confirmat clar că, inculpatul i-a aplicat mai multe lovituri în abdomen, exclud careva dubii la capitolul declarațiilor martorului Vareaghin Felicia", ce sunt întemeiate pe întreg cumulul de probe descris, verificat și apreciat de instanța de apel în decizia sa prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală (f.d. 21-30, vol. II), iar alegațiile recurentului nu sunt întemeiate pe careva probe credibile, fiind nefondate și subiective.

Colegiul penal reține că nu pot fi acceptate argumentele recurentului descrise în pct. 4 a prezentei decizii, ce țin de aprecierea probelor în prezenta speță, invocând că: *"declarațiile martorului Variaghin Felicia și a părții vătămate Șveț Ion urmau a*

fi apreciate critic", or din decizia instanței de apel rezultă cert că toate probele administrate în prezenta cauză penală au fost apreciate de instanța de apel prin coroborare între ele, conform prevederilor art. 27, 101 Cod de procedură penală, ținând cont și de faptul că atât martorul menționat, cât și partea vătămată au dat declarații sub jurământ în cadrul ședinței primei instanțe, fiind preîntâmpinați pentru răspunderea penală în baza art. 312-313 Cod penal (f.d. 184, 187, vol. I), declarațiile lor fiind verificate în ședința instanței de apel (f.d. 13, vol. II).

Totodată, ce ține de criticile recurentului descrise la pct. 4 a prezentei decizii, precum că atât prima instanță cât și instanța de apel la constatarea faptei săvârșite de către inculpat au depășit limitele învinuirii și au încălcat prevederile art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată că sunt nefondate, or prima instanță la constatarea faptei (f.d. 213, vol. I) a reținut și descris fapta care cuprinde aceleași circumstanțe, indici calificativi și acțiuni descrise în rechizitoriu (f.d. 91, vol. I), în limitele învinuirii formulate, iar instanța de apel prin decizia sa a menținut fără modificări sentința primei instanțe. În acest sens, se invocă că formulările din decizia instanței de apel (f.d. 26, vol. II), în care aceasta în motivarea soluției sale a descris mai larg textul dispoziției art. 287 alin. (1) Cod penal, cu strecurarea de erori materiale, fiind indicat - cinism, nu au influență și efecte juridice asupra calificării faptei infracționale săvârșite de inculpatului Babcinetchi Artur, constatate de prima instanță, conform învinuirii înaintate în rechizitoriu, calificate în baza art. 287 alin. (1) Cod penal - *"huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, precum și acțiunile care prin conținutul lor, se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită"*(f.d.214, vol. I), cu respectarea prevederilor art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală.

În același context, se resping ca neîntemeiate și alegațiile recurentului invocate prin prisma temeiurilor de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 8), 16) Cod de procedură penală, precum că: *"nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde; norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție"*, or în acest sens, este clară motivarea din sentința primei instanțe și a deciziei instanței de apel privind existența elementelor infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penl, fără a fi admisă în acest sens vreo eroare de drept esențială ce ar afecta corectitudinea și legalitatea soluției, iar recurentul nu a indicat nici o hotărâre dată anterior de către Curtea Supremă de Justiție de aplicare a normei aplicate în prezenta speță, căreia i-ar contraveni decizia instanței de apel în care a fost constatată vinovăția inculpatului

Babcinețchi Artur în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, temeiul dat fiind invocat declarativ de recurent.

La fel, Colegiul penal atestă că nu sunt veridice în speță interpretările recurentului că: *"de către acuzare nu a fost prezentat vreun raport de expertiză medico-legală, care să confirme existența, caracterul și gradul vătămarilor corporale cauzate părții vătămate, iar la materialele cauzei lipsesc careva probe care să demonstreze recurgerea inculpatului la acțiunea adiacentă din cadrul laturii obiective a infracțiunii imputate inculpatului - aplicarea violenței asupra persoanei, pentru a fi întrunite elementele constitutive ale componenței de infracțiune incriminate inculpatului"*, din considerentul că, în circumstanțele particulare speței, aplicarea violenței de către inculpat, a fost constatată corect prin coroborare de către instanța de apel, din declarațiile martorului Variaghin Felicia, părții vătămate Șveț Ion din prima instanță, precum și a constatărilor din procesul-verbal de examinare a obiectului din 17 aprilie 2019 (a înregistrărilor video ridicate de la Șveț Ion) (f.d. 17-19, vol. I), cercetat în ședința de judecată din prima instanță (f.d. 180, vol. I), verificat în ședința de judecată din instanța de apel (f.d. 13, vol. II), în care este indicat că la examinarea fișierului video din ziua și comiterii infracțiunii *"la sec. 11-12 se observă cum persoana îmbrăcată în haine închise îi aplică celei îmbrăcate în haine albastre o lovitură în zona cutiei toracice/burta"*.

În acest sens, Colegiul penal notează că nu sunt relevante criticile recurentului care face referire la pct. 3 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție a RM, cu privire la practica judiciară în cauzele penale despre huliganism, nr. 4 din 19.06.2006, or în aceasta nu se face vreo referire la obligativitatea efectuării unui raport de expertiză judiciară medico-legală, pentru stabilirea existenței "violentei" la săvârșirea infracțiunii de huliganism prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, în acest sens, fiind suficientă administrarea și altor probe, ca declarațiile părților vătămate, a martorilor, înscrisurilor relevante sau înregistrărilor video, iar doar pentru stabilirea gravității vătămarilor corporale provocate părții vătămate prin această violență este obligatoriu efectuarea expertizei judiciare medico-legale, conform prevederilor art. 143 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală.

Subsidiar, se conchide că instanța de apel a apreciat probele prin prisma cerințelor stipulate în art. 101 Cod de procedură penală, expunându-se în decizie cu privire la motivele respingerii argumentelor părții apărării și acceptării probelor prezentate de partea acuzării, respectând rigorile dictate de principiul contradictorialității stipulat în art. 24 Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal atestă că instanța de apel a reținut just ca demonstrată pe deplin vinovăția inculpatului Babcinețchi Artur în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, iar obiecțiile recurentului reprezintă doar opinia subiectivă greșită a acestuia, or nu se identifică vreun temei de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele invocate de acesta.

Astfel, Colegiul penal, având în vedere veridicitatea argumentelor instanțelor ierarhic inferioare în motivarea soluției lor și în virtutea corectitudinii acesteia și pentru a evita repetări inutile, conchide că o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârile atacate sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Macovei Alexandru cu inculpatul Babcinețchi Artur, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Babcinețchi Artur Xxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **25 august 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Țurcan Anatolie